

holde sig indenfor de nævnte 1,200,000 Kr. Det vilde jo ogsaa være urigtigt ikke at gaa ind paa Fængselsdirektoratets Forordringer, naar dette mener at kunne faa et mere hensigtsmæssigt Fængsel. En anden Ting, der blev foretaget Forordringer ved, var Varme anlæget. Man foretrak at lægge Kedlerne ind i det paagældende Fængsel, for at Fangerne selv kunde passe det paagældende Varmeapparat, og man sparede at have Fyrbøder til det. Men alle disse Forordringer, der ere skete, ere altsaa skete efter Ønske af og med fuld Billigelse fra Fængselsautoriteterne og i Overensstemmelse med de Herrer Hammerichs og N. Rasmussens Approbation.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte stadig Kommissionen. Nu maa det ærede Medlem erindre, at det Forhold udviklede sig noget anderledes under Behandlingen i Rigsdagen og i Udvalget; alle disse Tegninger vare ikke tilvejebragte, da Lovforslaget blev forelagt, de bleve først bragte til Veje under Udvalgets Forhandling og paa dets Foranledning. Det, jeg skulde have, var en sagkyndig Bistand, som der staar i Loven, for at de forskellige Krav, der kunde stilles op paa Fængselsvæsenets Omraade, kunde blive fyldestgjorte. Og de Folk, man havde tænkt paa at tage med paa Raad, nemlig Direktøren og de to Inspektører, ere tagne med paa Raad. Hvad den øvrige Assistance angaar, har jeg taget Ingeniør Koch med, hvad Varme anlæget angaar, og Etatsraad Hammerich og Murmester Rasmussen for det øvrige Bygningsvæsenets Omraade, ligesom de vist ogsaa have set selve Varme anlæget, men ikke have ment at kunne udtale sig bestemt om det. Jeg kan ikke se andet, end at jeg kun har handlet saaledes, at jeg har kunnet spare 10,000 Kr., fordi jeg fik velvillig Bistand fra bygningskyndig Side og fik den gratis. Naar det ærede Medlem fra Storehedinge spurgte mig, om de Herrer Hammerich og Rasmussen fik Penge for deres Arbejde, maa jeg sige, at den Tanke er aldrig falden mig ind at ville give dem Penge derfor, og de Herrer vilde vistnok ogsaa være blevne forbavsede, hvis jeg havde gjort det. Hvis de havde sagt, at de ikke havde Tid dertil, eller at det ikke passede dem, saa Gudbevares; men naar de paatog sig det og gjorde det som Rigsdagsmænd, er det ikke faldet mig ind at tilbyde dem Penge derfor. Jeg er dem Tak skyldig for det Arbejde, de have paataget sig, og jeg er dem meget Tak skyldig, fordi de have ydet Staten denne Assistance

og derved ganske væsentlig bidraget til, at jeg har kunnet spare de 10,000 Kr. Det ærede Medlem spurgte mig ogsaa, hvornaar de Herrer have været med. Ja, dér er jeg bleven gjort opmærksom paa, at jeg allerede, da Loven blev vedtagen, har udtalt, at jeg vilde tilkalde et Par Medlemmer; det findes i Folketingstidenden for forrige Aar Sp. 7465, hvor jeg sagde følgende: „Jeg har forelagt det” — det er Andersens Tilbud — „for Udvalget og spurgt dette, om det var enigt med mig deri, og min Tanke har hele Tiden netop paa Grund af denne Bestemmelse i Slutningen af Kontrakten været at anmode et Medlem af Folketingsudvalget og et Medlem af det Udvalg, som mulig vil blive nedsat i Landstinget, om at gennemgaa alle Tilbudene, naar de indkomme, og overbevise sig om, at det er rimelige og billige Tilbud, der foreligge fra Murmester Andersen og de andre Haandværkere, for at de sagkyndige kunne være mig en Borgen for, at det er saa billigt og godt som muligt, thi der er ikke noget andet Hensyn, jeg vil tage, end dette.” Dér har jeg allerede sagt, hvori min bygningskyndige Assistance skulde bestaa, et Medlem af Folketinget og et Medlem af Landstinget som bygningskyndige. Og ingen kunde saa vel være i Tvivl om, at de to Folk, som særlig vare bygningskyndige, og som havde interesseret sig levende for dette Fængsel og ogsaa havde gennemgaaet Tegningerne grundigt under Udvalgsbehandlingen og vist dette Foretagende en saa stor Interesse, netop bleve dem, jeg anmodede derom. Dette Spørgsmaal er altsaa ikke noget, der først nu drages frem; jeg har sagt det allerede tidligere i Rigsdagen.

Dernæst spurgte det ærede Medlem om Ingeniørbetalingen. Det forholder sig saaledes, at der i den Opstilling, der fulgte med som Bilag til Betænkningen, var opført et Arkitekt honorar; regnet ud efter Akademisk Arkitektforenings Priskurant, det var 36,688 Kr. nedsat til 36,000 Kr., og der staar i Parentes: Ingeniør honorar iberegnet. Det var det Ingeniør honorar, som Arkitekt Nyebølle havde ment personlig at maatte udrede til de Ingeniører, han vilde konsulere. Men da jeg ønskede en Konsulent for Ministeriets Vedkommende, en, som ikke var Arkitekt Nyebølles Medhjælper, men som skulde være min, Ministeriets, Fængselsdirektoratets Medhjælper, maatte Ministeriet naturligvis betale ham, og da der ikke var beregnet noget særligt Beløb dertil, fik jeg Arkitekt Nyebølle til at nedsætte sit Honorar til 33,000 Kr. og kom saaledes i Besiddelse af 3,000 Kr. til Ingeniør honorar;